

Nog één....

Beste zendingsvrienden,

De Bijbelschool In Palemeu is afgelopen. Alle studenten verlangen naar hun gezinnen. Voor MAF betekent dit een paar dagen onafgebroken vliegen om alle mannen weer in de dorpen te brengen. Voor Lawa staan vier vluchten op een dag gepland. Ambitieuze, maar als het in- en uitstappen een beetje vlot gaat, is het mogelijk.

De eerste drie vluchten verlopen zonder problemen. Wel loopt het schema inmiddels een vol uur uit. Dat is lastig, want later op de middag is er meer kans op regen. Ik zie de lucht al veranderen. Piloot Johan hoopt er het beste van en zegt 'tot straks', voor hij opstijgt om de laatste mannen uit Palemeu te halen.

Op 17.06u gaat de telefoon. Het is een MAF-collega die meldt dat Johan 30 minuten geleden in Palemeu is opgestegen. "Hoe is het weer bij jou in Lawa?" Ik schrik en maak me zorgen. Ik had de vierde vlucht zo laat niet meer verwacht. Het regent en nog vervelender, het onweert. Waarschijnlijk blijft het regenen en onweren tot de zon ondergaat. Zoals zo vaak in de regentijd. "Heere, bewaar hen".

17.39u weer MAF aan de telefoon. "Johan is bijna op Lawa. Hoe is het weer daar nu?". Ik antwoord dat tegen de verwachting in de regen en het onweer precies twee minuten geleden zijn opgehouden. Maar de lucht is dicht en grijs. "Zie je openingen in de wolken? Johan heeft maar één gaatje nodig." Dat is ook het enige wat ik zie. Heel in de verte een klein gaatje. "Heere, wilt u ervoor zorgen dat Johan dat gaatje ook zal zien?".

Als een lopend vuurtje gaat het door het dorp. MAF komt! Opnieuw gaat mijn telefoon. Nu zijn het Wayana's die bellen. "Ze zeggen dat MAF komt, maar dat kan toch niet waar zijn?". De mensen staan stomverbaasd te luisteren naar het gebrom van het vliegtuig wat steeds dichterbij komt. Als het vliegtuig veilig aan de grond staat, roep ik naar een van de toeschouwers "Goed hè?". Hij wijst omhoog en zegt: "Goddank".

Als het vliegtuig is uitgeladen hoor ik van Johan hoe spannend het was.

Onderweg kwam hij in het onweer terecht. Moest hij doorvliegen of terugkeren? Gelukkig kon hij via de 'radio' overleggen met collega Joop die ook nog met een vlucht bezig was (naar een andere bestemming). Het besluit was doorvliegen. Dat was niet eenvoudig. Joop bemoedigde hem via de radio. Achter zijn rug waren de vier passagiers in gebed. De Heere bewaarde hen. Tussen de bliksemschichten door. En Hij gaf Johan voldoende zicht om veilig te landen.

Als ik 's avonds in de hangmat lig, bedenk ik hoe bijzonder deze dag was. Vanmorgen was het weer goed, maar had de telecommast storing. Vanmiddag, op het moment dat het écht nodig was, deed de telecommast het prima (normaal gesproken doet de mast het niet tijdens onweer). Wonderlijk. Wonderlijk ook dat Joop terwijl hij zelf een vliegtuig bestuurde, Johan kon coachen op zijn tocht. Wonderlijk dat het onweer precies ophield toen Johan bij Lawa kwam.

*Hoe wonderlijk mooi is uw eeuwige Naam,
Uw Naam is 'Ik ben' en 'Ik zal er zijn'.*

